

var nyt. I de udtalelser, der er indhentet over betænkningen — bl. a. fra justitsministeriet — er dette forslag gjort til genstand for kritik. Det er anført, at den i straffelovens § 163 fastsatte strafferamme for urigtige skriftlige erklæringer formentlig er tilstrækkelig, og at uredelige ansøgere, som man har søgt at ramme ved en sådan erklæring, vil forstå at omgå bestemmelsen, f. eks. ved at ændre mønstret så meget, at det ville kunne påstås, at erklæringen ikke vedrører det samme mønster. Kravet om tro og love er derfor udeladt, men det er i bestemmelsen indføjet, at erklæringen skal være underskrevet af ansøgeren personlig.

Bestemmelsen er i øvrigt søgt tydeliggjort ved en henvisning til § 8.

Stk. 4 er i forhold til kommissionsforslaget omredigeret under hensyn til, at der i lovforslagets § 48 er optaget en samlet afgiftsbestemmelse.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer bortset fra redaktionelle ændringer og den nedenfor omtalte ændring til kommissionsforslagets § 12, og den fastslår, at samme ansøgning, når særlige betingelser foreligger, kan omfatte flere mønstre, jfr. betænkningen pag. 116 ff. En sådan registrering benævnes „samregistrering“. For at udelukke misbrug, stilles det krav, at mønstrene skal høre sammen både i henseende til tilvirkning og brug af de varer, for hvilke mønstrene er bestemt.

I forhold til kommissionsforslaget er der foretaget den ændring, at det nu udtrykkeligt er fastslået, at ornamentet ikke kan samregistreres. I øvrigt har man direkte i lovteksten anvendt betegnelsen „samregistrering“. Ændringen er en følge af de nordiske departementsforhandlinger.

Antallet af mønstre, der omfattes af samme ansøgning, er begrænset til højst 20, medens en anmeldelse ifølge den gældende mønsterlovs § 7 kan omfatte indtil 50 mønstre.

Ifølge lovforslagets § 48 skal der ved ansøgning om samregistrering foruden ansøgningsafgifter betales en samregistreringsafgift for hvert mønster ud over det første.

Til § 12.

Bestemmelsen, der svarer til kommissionsforslagets § 13 og patentlovens § 12, skyldes praktiske hensyn. Den pålægger ansøgere, der ikke har bopæl her i landet, at lade sig repræsentere af en herboende fuldmægtig, jfr. betænkningen pag. 119 ff. og den nugældende lovs § 12.

Krav om fuldmægtig efter nærværende paragraf angår den tid, under hvilken ansøgningen er til

behandling. Et tilsvarende krav, for så vidt angår tiden efter registreringsforetagelse, indeholdes i § 45.

Ved en under de nordiske departementsforhandlinger aftalt ændring af § 46 er det blevet muligt — under forudsætning af gensidighed — administrativt at bestemme, at § 12 ikke skal finde anvendelse over for ansøgere, der er hjemmehørende i andre lande, eller som har en i disse lande bosat og til registreringsmyndigheden her i landet anmeldt fuldmægtig.

Til § 13.

Bestemmelsens stk. 1 svarer med en redaktionel ændring til kommissionsforslagets § 14. Der bestemmes, at ansøgningen ikke anses som indleveret, før afbildning eller model af mønstret er indgivet. Efter den nugældende mønsterlovs § 15 skal en nøjagtig afbildning af mønstret følge med anmeldelsen.

Bestemmelserne i stk. 2 er ny i forhold til den gældende lov, men er dog i overensstemmelse med administrativ praksis. I forhold til kommissionsforslaget er der indføjet „eller andre varer end angivet i ansøgningen“ for at tydeliggøre bestemmelsen.

Forbudet mod at ændre ansøgningen til at angå andre varer er ikke til hinder for, at vareangivelsen indskrænkes, men er angivelsen blevet indskrænket, kan den ikke senere udvides. Det samme gælder den i § 11 omhandlede samregistrering. Spørgsmålet om en ændring er tilladt, skal således altid afgøres med udgangspunkt i det omfang, ansøgningen har, når ændringen begæres.

Der henvises til betænkningen pag. 120 ff.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til kommissionsforslagets § 15, jfr. betænkningen side 121 ff, med enkelte undtagelser, jfr. nærmere nedenfor. Forslaget adskiller sig fra de gældende regler i den nuværende lovs §§ 17 og 18, jfr. ligeledes nedenfor.

Paragraffens stk. 1 er ændret i overensstemmelse med de ændringer i forhold til kommissionsforslaget, der er foretaget i §§ 2, 3 og 4, og hvorved begrebet „erhvervelse af mønsteret“ er blevet erstattet af „registrering af mønsteret“. Der henvises herved særligt til bemærkningerne ad § 2.

Endvidere er ordene „ved sin undersøgelse“ gået ud, som følge af det nedenfor anførte, om at registreringsmyndigheden også bør tage hensyn til tilfældig viden.

Den i stk. 1, 1. punktum, foreslåede materielle nyhedsundersøgelse er, som anført i de almindelige